

Üşüdüm Sensiz Yürürken

– N@zlı Hüzün · 06 Ocak 2015

Üşüdüm Sensiz Yürürken

*****

Ay aydınlatmıyor gecemi
Karanlık sokaklar sessiz ve soğuk
Sanki bir sis bulutu sarmış dört yanımı
Sert rüzgarlar hoyratça savrulurken
Koca şehrin ışıkları bir yanıp bir sönüyor
Ruhum avare başı boş çıkmaz sokaklarda dönüyor
Sensiz her yer dar
Sığamıyorum yüreğime
Üşüyen ellerim ceplerimde

Sararmış yapraklarla dolu
Kaldırımda yürürken
Hıştırtılar çorak ruhumu
Ürkütüyor ve titriyorum
Şimdi
Kimsesizliğimle üşüyen imgelerime sarılıp
Bir hayal kurmaya başladım.

Ne mi kurdum sevgili ?
Dinle;
İlkbahar kokuyor yemyeşil her yer
Sen ellerimi ısıtırken
Güneş ışığı tenimize değıyor
Çiçekler rengarenk açıp
Güller sümbüller laleler kuşlarla dans ederken
Cıvıl cıvıl kuş sesleri
Bak ne güzel de şakıyor bülbüller
Ahenkli ötüşleri kulağımızda
Belki de aşkımızı anlatıyor
Karanlık gecelere ay ışığıyla süzülüp
Maviye çevirdik kaldırım taşlarını
Kavuşturduk ;
Kavuşturduk işte bahtsız ruhlarımızı

Tüm seven kalplerle birlikte
Sonsuzluğa samanyoluna uzandık
Pırıl pırıl yıldızları önümüze katarak
Dilekler tutup
Gökyüzünü umutlara boyadık
Mutluluk resmini silinmez kalemlerle çizip
Mutluluğa söz eden hüznleri
tutukladık
Kalp mahkemesinde yargıladık
Mutsuzluğa sebep olan hüznlerin kalemını kırdık
Ve sonunda başardık
Biz ruh ikizleriydik
İki beden tek yürek olduk

işte böyle sevgili
Üşümüş bedenimle avare ruhumla kurduğum
Sıcacık bir hayal benimki
Kim bilir belki de olacakların habercisi....

N@ZLI HÜZÜN